

U Z A S A D N I E N I E .

Kasacja oskarżonego żąda uchylenia zaskarżonego wyroku, zarzucając obrazę przepisu art.4 § 3 b/ dekretu z 31.VIII. 1944 r. przez uznanie go winnym zbrodni z tego przepisu prawa, mimo, że wyjaśnienia oskarżonego, że do "Waffen SS" wcielono go przymusowo, nie zostały odparte.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut kasacji jest bezzasadny.

Uchwałą składu 7-miu sędziów Izby Karnej Sądu Najwyższego z 15.3. 1948 r./K.1112/47/ ustalono zasadę prawną, że udział w formacjach wojskowych sztafet ochronnych "Waffen SS" stanowi przestępstwo, określone w art.4 § 3 b/ dekretu z 31.VIII.1944 r., z wyłączeniem tych osób, które były wcielone przymusowo i nie popełniały zbrodni wojennych, oraz, że ciężar dowodu, że wcielenie było przymusowe, spoczywa w danym wypadku na oskarżonym.

Wobec ustalenia, że oskarżony nie udowodnił, by do "Waffen SS" wcielony został przymusowo, uznanie go winnym zbrodni z art.4 § 1 i 2 a/ dekretu z 31.VIII. 1944 r.poz.377/46 popełnionej przez branie udziału w tej organizacji, nie wykazuje błędu prawnego.

Wywody kasacji, że wyjaśnienia oskarżonego nie zostały odparte, stanowią próbę wywołania niedopuszczalnego merytorycznego rozpoznania sprawy w postępowaniu kasacyjnym i godzą w prawo swobodnej oceny dowodów, przyznane Sądowi w art.10 k.p.k.

Z tych powodów kasację oddalono.

Na oryginale właściwe podpisy.

Za zgodność:

Kierownik Sekretariatu.

Sprawdzała:

Stankiewicz

